

[Pürschel.]

Jeg kan for øvrigt ikke ved denne Lejlighed undlade at udtale min Bekymring for, at denne civile Værnepligt skal udvikle sig til den store Institution, som det i og for sig var naturligt, at den vilde blive under Hensyn til de gunstige Forhold, man har givet de unge Mennesker, der ønsker at aftjene deres Værnepligt paa denne Maade. Jeg vil dog haabe, det ikke gaar saa galt. Jeg er imidlertid enig med Venstres Ordfører i, at det bør nærmere overvejes og begrundes, hvorvidt vi netop paa dette Punkt skal give den ønskede Meddelelse.

I øvrigt er vi altsaa villige til i det kommende Udvalg at se paa Sagen med Velvilje.

A. M. Hansen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig Behandling.

I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Brorsen synes jeg, at Bestemmelsen i § 4 er rimelig. Selv om den civile Værnepligt ikke er saa omfattende, kan der dog forekomme det Tilfælde, at der kan blive Tale om Ekspropriation til dette Formaal, og derfor finder jeg det rimeligt at medtage den Bestemmelse i Loven. Bliver der ikke Anvendelse for den, har det heller ikke noget at betyde, at den staaer der.

Jeg hører nu, at der er Ønsker fremme om at faa Lovforslaget i Udvalg, og jeg skal derfor nøjes med at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Munch-Petersen: Ud fra vort Partis principielle Opfattelse, hvorefter vi ikke ønsker at være med til at bevilge en Øre eller en Mand til det borgerlige Militær, er vi Modstandere af det foreliggende Lovforslag.

Forsvarsministeren (Stauning): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Jeg har selv forudsat, at man ønskede en Udvalgsbehandling til Afgivelse af de Oplysninger, som maatte være paakrævet.

Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde Indvending imod, at man i § 4 ogsaa havde medtaget en Bestemmelse om Ekspropriation som Følge af Foranstaltninger, der maatte blive truffet i Anledning af Indkvartering af civile værnepligtige, kan jeg ikke rigtigt forstaa denne Indvending. Før naar man har erkendt Nødvendigheden af at have en Lov, der tillader Folk at vælge civil Værnepligt,

maa man vel ogsaa sørge for, at disse værnepligtige bliver anbragt under de mest passende Former. Der har i det Ministerium, hvorunder Spørgsmaalet om denne Værnepligt henhører, været anstillet visse Overvejelser, og det kunde maaske være ønskeligt at ændre Forholdene for dem, der vælger denne Form for Aftjening af Værnepligt. Det er for øvrigt efter Ønske fra Indenrigsministeriets Side, at denne Bestemmelse er indført, idet det var nemmest at medtage den nu, da man alligevel søger Lovhjemmel til de Ekspropriationer, der maatte blive nødvendige til Indkvartering. Men vi kan jo nu drøfte Spørgsmaalet i Udvalget og overveje, hvorvidt denne Bestemmelse skal med i denne Lov, eller Afgørelsen skal træffes ved en særlig Lov.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtrykte sin Forundring over, at Bestemmelserne om disse Ekspropriationer var knyttet til den gældende Forsvarsordning. Ja, det forekommer mig at være det naturlige. Det maa dog være som Foranstaltninger i Henhold til den gældende Lovgivning, at disse Ekspropriationer foretages. Hvis Forsvarsordningen blev ændret, hvis de to Love, der er nævnt i § 1, ændredes, maatte man ogsaa medtage Ekspropriationsbestemmelserne og ændre dem. Det vilde næppe volde nogen Vanskelighed, og det kan vel næppe vække Anstød, at de Love, der gælder, og i Henhold til hvilke Indkvartering eller Kasernering skal finde Sted, er nævnt i § 1. Det synes mig at være det naturlige.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen anbefalede at stemme mod Lovforslaget ud fra en meget stærk Modstand over for at bevilge noget som helst til Militærvæsen. Det er jo godt, at denne Modstand ikke øves ovre i Rusland. Det er i øvrigt en ejendommelig Opfattelse, det ærede Medlem her gør sig til Talsmand for, at han vil modsætte sig Tilvebringelsen af stændige Kaserneforhold til det Mandskab, der i Henhold til gældende Lov er værnepligtigt. Jeg har nægtelig ogsaa ofte haft Lejlighed til at stemme imod militære Foranstaltninger, men jeg har altid været paa det rene med; at saa længe der lovligt bestod et Militærvæsen, var det dog en rimelig og naturlig Pligt just for os at drage Om-sorg for, at det Mandskab, der saaledes skulde gøre Militærtjeneste, kom til at leve den Tid under de bedst mulige Vilkaar. Og det er jo det, der tilsigtes her: at forbedre Vilkaarene for en Række Garnisoner, hvor Mandskabets Indkvarteringsforhold,